

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Otvoritev drž. zbora.

Na Dunaju, 23. septembra.

Lep začetek! Če pojde tako naprej, mora zlo dej vzeti ves parlamentarizem. Nemci so danes tu bli, razgrajali in psovali kakor pijani žganjarji. Upirali so se celo volitvi predsedstva, kar jasno izpričuje, da hočejo parlament ubiti. Celo obstrukcijo uganjajoči socijalni-demokratje so jih pustili na cedilu, ker so spoznali, da mora vsak parlament imeti predsedstvo.

Zanimanje za današnjo sejo je bilo veliko. Navzlic dežju so se ljudje že na vse zgodaj jeli zbirati pred parlamentom in potrpežljivo čakali na otvoritev. Tudi poslanci jeli so dosti zgodaj prihajati, in jeden prvih mej njimi je bil Schönerer. Blizu vrat je njegov sedež. Vitez Jurij je debel mož in se menda drži načela, da Nemec nikdar dosti ne pije, kajti nos njegov se lepo rudeče sveti. Krog njega se plazi prismojeni Wolf, kateremu se vidi že na obrazu strupena zagrizenost.

Dolgo ni bilo čakati in prišli so ministri. Prvi se je prikazal Bilinski, za njim je prišel vedno smešljajoči se grof Baden. Komaj je stopil na svoje mesto, začelo se je kričanje. Schönerer, Wolf, Iro in Türk so bili vstali in na vse grlo tukli: „Hoch Baden!“ „Hoch dem Begründer der deutschen Einheit!“ „Hoch Baden!“

Ministrski predsednik grof Baden si je pazljivo ogledal skupino kričavev in potem naznanil otvoritev zbornice ter pozval starosta dr. Zurkana, naj prevzame začasno predsedstvo.

Vladal je občen nemir, ko je dr. Zurkan, častitljiv gospod z dolgimi belimi lasmi in dolgo belo brado v lepi duhovniški obleki zasedel predsedniško mesto. Pozdravil je zbornico in povdarjal, da se začne nova doba parlamentarnega delovanja, ker so zdaj v zbornici zastopani vsi sloji prebivalstva. Zbornico čakajo važna dela. Mogoč pokrajini so zadele elementarne neizgode (Iro: Teh ne smete politično izkoriščati!) Narodi čakajo na delo zbornice. Naj ponehajo neplodni narodnostni boji, s katerimi se le čas trati in naj se potrebna dela hitro izvršijo. Končno je govornik pozval zbornico, naj zakliče cesarju trikrat „slava“. Večina se je odzvala

temu pozivu, Nemci pa so zaklicali „Hoch das deutsche Volk“, a Wolf je še dodal: Dol z Badenijem, Abzug Baden!

Starosta Zurkan je na to imenoval zapisnikarje in pozval zbornico, naj voli predsedstvo.

Za nemške liberalce je na to dr. Pergelt izjavil, da njegova stranka volitve predsedstva ne bo ovirala in dokazoval, da je otvoritev drž. zbora nelegalna, ker se ni otvoril s prestolnim ogovorom.

Starosta Zurkan mu je ugovarjal, da ima krona pač pravico, novo zasedanje otvoriti s prestolnim ogovorom, da pa to ni njena dolžnost.

Velik vihar je obudila interpelacija poslanca Gregoriga, kateri je trdil, da je v zbornici 16 redarjev, ki so preoblečeni kot zbornični slugi, in zahteval, da jih je takoj odstraniti. Kakor bi bil vrgel bombo mej Nemce, tako je Gregorigova interpelacija uplivala nanje. Začeli so tuliti in razgrajati. Schönerer se je drl, da je bil ves črn v obrazu, Wolf se je postavil pred Badena in naj vpil, tako da Zurkanovega odgovora ni bilo umeti. Wolf je kričal: Na to interpelacijo naj Baden odgovarja! Pessler: Ali je tu policijska stražnica, ali parlament?

Zurkan je končno odredil volitev predsedstva in zapisnikar je začel šteti imena. V tem, ko so poslanci oddajali glasovnice, so Nemci neprestano razgrajali, zlasti Iro, kateri je trdil: „Nas ne uklonite.“ Ko so poslanci oddali glasovnice, je Zurkan sejo pretrgal.

Ob 1/4 na 1. uro je bil skrutinij končan. Zurkan je zopet otvoril sejo in naznanil, da je bilo pri volitvi predsednika oddanih 212 glasovnic, mej njimi 9 praznih. Predsednikom je bil izvoljen dr. Kathrein in sicer z 203 glasovi.

Preserčno pozdravljen je zasedel dr. Kathrein predsedniško mesto. Wolf mu je zaklical: Čaški Tirolec! Na kar so Schönerer in njegovi pajdaši jeli vpiti: „Sram Vas bilo; Slovan bi tega nikdar ne storil. Izdajalec! Na zdar Tirolec!“

Kathrein je mirno motril divjajoče Nemce, potem pa začel z mogočnim glasom govoriti. Zahvalil se je za izkazano mu zaupanje. (Schönerer: Vaši otroci Vas bodo zničevali!) in obljubil vestno izpolnjevati svoje dolžnosti. (Wolf: Poljaka bi bili

izvolili, ne izdajalca nemškega naroda! Schönerer: Nemški narod se mora sramovati. Kje ste obstrukcionisti? Vpijte vendar Hoch Kathrein!) Obetal je popolno objektivnost in rekel s povdarkom, da preči vse poslance, naj ga podpirajo. (Schönerer: Nečuvstvo! Večina je slovanska, naj bo predsednik Slovan! Wolf: Olastopite! Čeh naj bo predsednik!) Izjavil je, da ni predsednik jedne stranke, ampak predsednik cele zbornice, da bo varoval pravice manjšine, da pa bo tudi skušal omogočiti redne razprave. Prebivalstvo zahteva plodonosnega dela, (Mejliki in vzklili: Abzug! Izdajalca ne trpimo kot predsednika!) zato naj poslanci omogočijo tako delo v interesu parlamentarizma. (Prade: Vzemite vrag tak parlamentarizem!) Tudi opozicija se mora držati gotovih mej. Če so si tudi poslanci nasprotni, v jedni stvari so vsi jedini, v zvestobi dinastiji. Predsednik je zaključil svoj govor s pozivom, zaklicati cesarju trikrat „slava“. Večina se je odzvala pozivu, Schönerer pa je tulil in se drl kakor črednik. Molké na svojih mestih sedečim liberalcem je zaklical: „Izdajalci ste vsi!“ in jih prisilil, da so začeli razgrajati, predsedniku pa je zaklical: „Pereat Kathrein! Proč z njim! Vsak birič zna zaklicati črno ramo „Hoch“ — ter naposled zahteval konec seje in glasovanje po imenih.

Levičar dr. Pergelt je dogodivše se skandalu imenoval izbruhe užaljene narodne zavednosti in zvrčal odgovornost zanje na vlado. Trdil je, da se je volitev predsednika vršila tako, da opozicija o tem niti vedela ni, protestoval proti temu in izrekel svoje obžalovanje, da se je našel Nemec, kateri je tako volitev sprejel, predlagal konec seje in glasovanje po imenih o tem predlogu. Kaiser je pritrdil predgovorniku in zaklical „fej predsednika“.

Predsednik dr. Kathrein je odgovoril, da ima zavest, da je vedno storil svojo narodno dolžnost kot Nemec, sicer pa da bi bil rajši ostal doma, kakor da je prevzel predsedništvo.

Socijalni demokrat Daszynski je vprašal, če je res 16 defektivov v zbornici (Wolf: Predsedstvo varujejo, da nam je kdo ne ukrade), na kar je predsednik Kathrein izjavil, da je nastavljen več novih slug, bivših vojakov, ker s prejšnjimi število slug ni bilo več možno izhajati, da pa mu

LISTEK.

Šah-mat.

(Novela. — Spisal Iv. N. Vrtnik.)

(Dalje.)

„Veš, vsakemu gospodu davi šopek ... Najlepšega dobi — on; samih spominčic mu na trgam.“

Ema je pogledala začudeno v zažareli obraz obraz svoje prijateljice.

„Kito cvetja mu je dala, Z njo mu dala je srce ...“

je deklamovala potem komično in s patosom, preté jej komično s svojim drobnim pretkom:

„Vidva se še zaljubita, Ana!“ je dejala potem.

Žaren poljub je bil odgovor na nje besede.

„Im wunder schönen Monat Mai,
Als alle Knospen sprangen,
Da ist in meinem Herzen
Die Liebe aufgegangen.“

„Vender, vender jedenkrat! Že sem mislila, da mi bo živeti zaman, da ne najdem vzora, kakoršnega mi je vstvarila duša. — Oh, kako lep in ljubezniv je Ferdo! Kaj ne, da je vreden moje ljubavi?“

„Seveda! — Tudi meni zelo ugaja ... A vender ... ti postaneš sedaj kmalu gospa inženérjeva in zapustila me bodeš, morda se nikdar več ne vidiva ... oh, huda sem nanj!“

„Saj najdeš i ti kmalu koga, komur podariš svoje srce; tudi ti boš ljubila in boš tako neizrekljivo srečna kakor sem jaz.“

In zavriskala je, da se je razlegalo daleč tja po gozdu. — Nekdo pa se jej je prav v bližini odzval.

„To je Ferdo! Izvestno naju išče.“ — Zopet je zavrisnila.

Inženér ju je tedaj zapazil.

Ema se je nekoliko oddaljila, da ne bi motila zaljublencev, kateri so radi sami.

„Ana, duša moja, kako lepa si! je šepetal mej vročimi poljubi inženér.

Če kdaj, uresničeval se je tu izrek slavne švedske pisateljice: „Es ist nicht schwer schön und gut zu sein, wenn man sich geliebt weiss.“ — Sicer nekoliko presamozavestna in trmasta Ana je bila sedaj ganljivo udana; iz njenih oči je lesketal blažen sijaj in lice jej je žarelo v ognju prve ljubezri. — Bila je v istini zapeljivo krasna. Inženér je bil zadavljen; neprestano jo je poljubljal.

„Glej, kako nepopisno srečna sva!“ je govoril. „Oni te tam razveseljujejo, ne vedo pa, da sta se danes združili dve duši. A če bi vedeli, ne pustili bi naju sama; zavidni pogledi bi nama sledili povsod. Jaz bi ne smel poljubljati svoje zaročenke, ne imel bi prilike, objemati to krasno telo. — Saj veš, zlatka, kako zlobni so ljudje! Nikdar bi se ne smela sniti. Pokoriti bi se morala preklicanemu „bon tonu“. Le v prisotnosti gardedame bi smel poljubljati ročico svoji resni nevesti. — Ali se moreva zadovoljiti s tem? — Li nisi ti že pred Bogom moja ženka, katera naj se ne ozira na priproste meščanske nazore; kateri naj bo moja ljubav nad vse? — Dušica, zato molčiva! Nihče naj sedaj še ne izve tajnosti, da se ljubiva. Molk čuva srečo, angelj moj; zatorej pazi, da se ne izdava. Koncem julija izvršim tu svoje delo; potem postaneš kmalu moja, vsa moja ...“

„A Ema je že nganila najino skrivnost, rü, ona mi je zares odkritosrečno udana prijateljica; za trdno sem uverjena, da naju ne izda nikomur. Razen nje pa naj ne izve živa duša, da se ljubiva; — res bolje je tako,“ je dejala ona.

Mej tem je prispela Ema s polnimi rokami raznovrstnih cvetlic k svoji prijateljici in inženérju.

ni znano, ima-li kateri izmed njih kake zveze s policijo; če jih ima in se to izkaže, izgubi takoj svojo službo.

Zbornica je na to odklonila Pergeltov predlog na konec seje in vršila se je volitev podpredsednikov. Izvoljena sta bila prvim podpredsednikom Abrahamowicz, drugim podpredsednikom Kramar.

Ko je hotel predsednik zaključiti sejo, oglašil se je posl. Kittel in ga vprašal, hoče-li vladi svetovati, naj prekliče jezikovne naredbe, češ, to je potrebno, sicer se ne izboljšajo parlamentarne razmere.

Predsednik dr. Kathrein je odgovoril, da Kittel nima pravice take reči vpraševati, katere ne spadajo v kompetenco predsedništva.

Ta odgovor je zopet prouzročil vihar. Schömerer je vpil: „Mi bomo vpraševali, kar bomo hoteli in kakor bomo hoteli. Zaprite to bajto, to bi bilo najbolje!“ Schömererju so drugi nemški poslanci krepko sekundirali. Predsednik je pozval Schömererja, naj se dostojno obnaša, na kar mu je ta srdito zaklical „Pustite me v miru!“ Wolf pa je zavilil na predsednika! „Mi Vas zaničujemo.“ Nastal je velik vihar, Kathrein je na vse barabesko provanje Nemcev mirno odgovoril, da mu zadostuje spoštovanje večine, na kar je Iro zaklical: „Vi izganjate zadnjo iskro patriotizma iz nemškega naroda.“

Pred zaključkom seje prečitane so bile predsedstvu vročene predloge in samostalni predlogi. Ministerski predsednik je pozval zbornico, naj voli člane delegacije, Jaworski je podal predlog glede premembe opravila, Nemci so podali več predlogov, naj se ministerstvo obtoži, socialni demokratje predlog glede splošne volilne pravice in predlog glede izdaje ravnopravnosti zagotavlajočega jezikovnega zakona.

Prihodnja seja bo jutri v petek.

V Ljubljani, 24. septembra.

Slovanska krščansko narodna zveza in vlada. O seji zveze poroča „Politik“: Seja slovanske krščanske narodne zveze je bila precej živahna. Razburjenost se je obračala zlasti proti vladi. Mnogi govorniki so dokazovali, da je vlada tudi najpravičnejše zahteve Jugoslovanov povsem ignorirala, da imajo prav Slovani na jugu države proti Italijanom in Nemcem strašno težek boj, v katerem, ako jih bo vlada vedno odpirala, morajo biti premagani. Dr. L. Šusteršič je radi tega predlagal, klub sprejmi resolucijo, s katero se izreka vladi in grofu Badeniju še posebej nezaupnica. Štajerski Slovenci so navedli posebej veliko in težkih pritožb proti vladi. Zlasti zadoja sodna imenovanja so bila predmet obširnega razpravljanja, v katerem so povdarjali, da so bili na štajerskem in korškem imenovani skoraj sami nemški sodniki in da so bili Slovenci kar preskodenjeni. Posl. Gregorec je povdarjal, da se je vlada glede sodnih imenovanj za Črsko, Moravske in Šlezijo prej dogovorila z mladočeškimi izvrševalnim odborom, da pa se vlada ni kar nič brigala, kakšne opravičene želje imajo Slovenci. Mnogi govorniki so potem še naštevali razne pritožbe proti vladi,

zlasti radi gospodarskega zanemarjanja Dalmacije, radi postopanja Rinaldinija in radi kršenja jezikovne in narodne enakopravnosti. Po daljši debati se je sklenilo, da se predlog dra. Šusteršiča za sedaj še odkloni, izreklo pa principijalno, da se mora vesti klub napram vladi skrajno rezervirano, ter da naj podpira vlado le tedaj, ako poda poročila, da bo izpolnila pravične, osobito jezikovno in narodno enakopravnost obsežajoče želje. Končno je klub pritrdil resoluciji, katero je sprejela parlamentarna komisija desnice ter se je izrazila želja, naj ostane zaveza strank večina nerazrušljiva.

Badenijeve intrige. Poroča se nam s Dunaja: Badeni je uprizoril spletko, katere utegne imeti zamaj slabih posledic. Za hrbotom večine in celo za hrbotom čeških poslancev, kateri so poleg Poljakov zanj najbolj potegujejo, je začel akcijo, katere namen je bil pridobiti nemške obstrukcionista, da omogočijo hitro rešitev bulegetnega provizorija in provizornega podaljšanja pogodbe z Ogersko, za katero uslugo jim je obljubil jezikovnih koncesij na škodo Čehov. S tem v zvezi je tudi predlog Jaworskega v pododseku izvrševalnega odbora, naj se opoziciji prepusti jedno mesto v predsedstvu. Posredovalec med Badenijem in nemško opozicijo je bil italijanski poslanec Basevi. „Narodni Listy“ ne imenujejo imena, a jaz sem Vam je že včeraj brzojavno sporočil. Basevi se je pogajal z liberalnimi veleposlanci, z nemško napredno stranko in z nemškimi nacionalci ter jim v Badenijevemu imenu predlagal: 1. Liberalnim veleposlancem se zagotovi mesto prvega podpredsednika, za katero mesto naj določijo ali dr. Bärathierja ali grofa Attensa; 2. vlada predloži deželnemu zboru češkemu jezikovni zakon in prekliče jezikovne naredbe za Črsko in Moravsko; 3. Na češko nemške upravne konference se Nemci ne povabijo prej, dokler ne bo predložen češkemu dež. zboru jezikovni zakon in dokler se zanj ne izreko Nemci. — Veleposlanci so bili s temi predlogami zadovoljni in pripravljeni ugoditi Badenijevim zahtevam, toda nemška napredna in nemška nacionalna stranka sta te predloge a limine odbili. Naravno je, da je ta Badenijeva intriga Čeha in Slovence silno razburila in čedalje bolj prevladuje mnenje: Badenija se ne sme dovoliti niti budgetni provizorij niti provizorna pogodba z Ogersko.

V ruski Poljski dobe izpraznjena mesta katoliških nadškofov kmalu novoimenovane škofa. „Peterburgskija Vjedomosti“ poročajo, da je papež že naznanil ruski vladi imena onih cerkvenih dostojanstvenikov, ki postanejo v ruski Poljski škofje in da je dobil tudi že potrdilo. Imenovanja se izvrše začetkom oktobra. — Ker dobe katoliški otroci sedaj tudi svoje posebne šole, je ožividao, da stori car Nikolaj vse, da zadovolji katoliške Poljake, ki so nedavno toli tožili, da jih ruska vlada zatira.

Grčija. Ministerski svet je imel dolgo trajno sejo, naj li Grčija mirovne pogodbe sprejme ali ne. Definitiven sklep se ni dosegel. Vlada razlaga točko 12 tako, da preneha posredovanje velelastij, ako Grčija pogodbe ne sprejme, in da se takoj zopet začne vojna. Časopisi hudo napadajo Nem-

čijo, le „Akropolis“ svari vlado, naj se ne prenaagli in ne pomnoži nesrečo z novimi napakami. Dellyannis hoče predlagati zbornici, naj se pogodba ne sprejme. Opozicija hoče, naj se začne nova direktna pogajanja med Turčijo in Grčijo.

Angleški boji v Indiji in Rusija. Ruski časopisi — med temi tudi glasilo kneza Uhtomskega, ki je vodil še nedavno rusko poslatništvo v Kini — prigovarjajo vladi, naj poseže s svojo vojsko vmes ter zabrani predrzno prodiranje nenasitnih Angležev. Imenovano glasilo piše, da je stremilo vse delovanje Angležev v severozahodni Indiji doslej za to, da škodijo Rusiji. Ako premagajo sedaj Angleži nastale težkote, postali bodo neomejeni gospodje v onih krajih, in celo emir Afganistanski se ne bo mogel obdržati na prestolu. Sedanje ustajo je proizvodila le agresivna angleška politika. Angleži bodo premagali vse male rodove okoli Afganistana, ki pride končno tudi na vrsto. Sploh se vedejo Angleži že sedaj jako mogočno napram emiru, kateremu so celo sporočili, da bodo morale angleške čete priti tudi v njegovo deželo, kar bi bil že casus belli. Rusija mora torej zabraniti Angležem, da bi prodirali še nadalje proti severovzhodu, trpeti ne sme, da se v njeni bližini nabirajo angleški vojaki. Ako prestopijo Angleži mejo Afganistana, pomakniti se morajo Rusi dalje proti Heratu in Pamirski visoki planoti. — Reuterjeva „Office“ poroča iz Simle dne 21. t. m.: V poslednji noči je zgrabil Mollah Haddaschi z veliko četo taborišče angleškega generala Blooda. Boj je trajal pet ur. Angleži so izgubili jednega moža in 14 ranjencev. Med temi je tudi general Wodehouse. — Vidi se torej, da bodo imeli Angleži še dosti dela, predno se jim posreči ukloniti različne ustaške rodove, in da mine še dosti časa, predno bodo mogli misliti na Afganistan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. septembra.

— (Zvišanje uradniških plač.) Z Danaja se nam piše: V poslanskih krogih se govori, da misli ministerski predsednik tekom prihodnjih dni v poslanski zbornici naznaniti, da ima vlada namen s 1. januarjem 1898. leta uveljaviti regulacijo uradniških plač.

— (Narodna čitalnica.) Jutri, v soboto, dne 25. t. m. bode ob 7. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“ izredni občni zbor čitalnice ljubljanske, da voli v popoldnevni čitalniškega odbora tri odbornike. Predsedništvo vabi ujudao P. N. častite društvenike k temu shodu ter naznanja, da se poslovna vabila ne bodo razposlala.

— (Narodno šolo.) Koja občni zbor je bil včeraj, 23. t. m., bode upravljal v bodočem društvenem letu ta le odbor: Razinger Anton (predsednik); Dimnik Jakob (predsednikov namestnik); Krulac Ivan (blagajnik); Cepuder Josip (tajnik); Gangl Engelbert, Kecelj Alojzij, Režek Juraj in Trošt Fran (odborniki). — Takoj za „Narodno šolo“ je bil občni zbor „Vdovskega učiteljskega društva“. V odbor so bili izvoljeni ti le gospodje: Režek Juraj (predsednik); Dimnik Jakob (predsednikov namestnik); Cepuder Josip (blagajnik); Kecelj Alojzij (tajnik); Čenčič Jernej, Furlan Jakob, Javoršek Anton, Kleč Avgust in Žirovnik Janko (odborniki).

— „Pojdimo; pogrešali naju bodo že!“ jima je rekla.

Napotili so se k ostali družbi, katera se je res kmalu potem začela odpravljati na odhod.

Inženér jo ostal na strani Ane, Eni pa se je pridružil zopet Kos.

Domov gredé so vsi veselo popevali ter ukali. Vsakdo je bil z današnjim dnevom zadovoljen; — najbolj pa sevé inženér Dinani in Ana.

* * *

Minil je za temi dogodki cvetoči majnik in junij se je nagibal h kraju.

Često sta hodili Ana in Ena na klanec, kjer se jima je pridruževal inženér. Sicer nista mogla biti dolgo časa vkup, a zaljubljenca sta bila srečna, da sta se le videla.

Ana bi bila seveda najraj vsakomur govorila o svoji sreči, toda Ferdo je želel, da ohranita razmerje za se, in njega je morala ubogati.

Samó Eni je smela Ana govoriti o svojem vzoru.

„Ti ne veš, Ena — ti ne veš, kako ga ljubim,“ je dejala čisto, ko sta sedeli sami v Anini sobici. „Oh, da si ti Ferdo!“ in strastno jo je prižela k sebi.

Ema je molče motrila to strastno početje in govorico svoje prijateljice, katere prekipevala čustva so jo spravila čisto v zadrego. Njena rahločutna duša se je vznemirjala; gledala je pri tem v dosedaj še neznani jej svet in začela čim dalje bolj razumevati silovito moč ljubavi.

„Kaj so menjajoči se zakoni proti večni vladarici — ljubavi?“ je razmišljala, opazujé Milevino občevanje z Dinanijem. „Ona ostaja v edno ista in ima svoje, svoje nazore, svoje vero, svojo, jedino pravo moralo; ona je tako silna, da se jej mora klanjati vse. — In vender sklepajo ljudje dandanež zakone, kakoršni se morajo človeku pristuditi. . . Kdo se pač briga, je-li je našel svoj „dimidium animae“, je-li „srce k srcu se prileže?“ Dušna harmonija v zakonu je v 19. stoletju skoro nekaj neznanega. Marsikaterega preslepi zlati Mamon. A kaj je posledica temu? Nesloga, sovraštvo, — nezvestoba. . . Vsakogar zadene enkrat Amorjeva puščica; a kdor ljubi, ne pozna nikakih postav. Ljubav, da, ljubav je najvišja postava, tej so podrejene vse druge. — „Moralni svet pa govori o grešni, prepovedani ljubezni! . . Združiti se s kom, katerega ni moči ljubiti, skleniti se z možem, kateri nam je morda celó zoperen, katerega ljubimkanje nam je neznosna bolečina, —

to je največje onečaščenje duše in telesa, to je najgrji greh! . . . Človeka, kateri se ponižuje nalik brezumni živali, naj bi zadelo občno zasramovanje!“

Ema se je prestrašila. . . Odkod nakrat te misli? — Kaj njo briga taka ljubav? Saj je dopolnila jedva 17to leto. . . Kaj bi dejala njena dobra mamica, da jo čuje tako govoriti!? In njen stric, dobrotin, si volas župnik! Kako hud bi bil na svojo „pohujšano“ ljubljanko! Nič več bi je ne imenoval „vijolica“; ogorčen bi se obrnil od nje. — In vender, kaj more ona za to, da je nakrat take misli, takega prepričanja, da taki nazori polnijo njeno glavo in — srce?! Saj se jih je skušala otresti, a odkar je videla, oziroma čula zadnjič v mraku Ano z inženérom, odkar je čutila poljube svoje prijateljice, kateri so veljali prav za prav — njemu, — postala je druga. . . Nekam otožna je, a ne vé zakaj. . .

„Oh, kako se bojim dnij, katere bočem morala prebiti brez njega!“ pravila je tužno Ana. „Bolesti mi srce poka, ako se spomnim, da se cele tri mesec ne bova videla. — Tudi on je žalosten.“

„Trije meseci, to je kratek čas; potem se združita za večno. Kako srečna bosta!“ jo je tolažila Ema.

(Dalje prih.)

— (Zabavni večer v „Narodnem domu.“)

Zidarskega in tesarskega obrta službenici priredili v nedeljo, dne 26. septembra t. l. v Sokolovi dvorani „Narodnega doma“ s sodelovanjem vojaške godbe slav. ces. in kr. 27. pešpolka, kralja Belgijcev, s petjem obrtniškega zbora in pisarjem zabavni večer. Vzpored petju: 1. H. Sattner: „Za dom“, poje društveni moški zbor. 2. F. S. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, poje društveni moški zbor. 3. Esenbuth: „Bojna pjesma“, poje društveni moški zbor. 4. A. Hajdrih: „Adrijansko morje“, poje društveni moški zbor. 5. Volarič: „Jedno devojko“, poje društveni moški zbor. Vstopnina za osebo 50 kr., častite dame in čezomenovani člani 20 kr. Začetek ob 5. uri popoldne.

— (Popoludanski izlet na Šmarno goru) bo dne 26. septembra ob 3. uri popoldne. Sodelujejo gorejski pevci. Zvečer se užije kres in umetni ogenj.

— (Razstava grozdja) iz Bizeljskih vinogradov, katero je priredil g. J. C. Juvančič v prostoru na desnem pri tleh „pri Figovcu“ na Dunajski cesti, je res lep dokaz, kako so si zopet opomogli z marljivim delom vinogradniki na Bizeljskem in je vredno, da si jo pogleda vsak prijatelj domačega vinogradarstva. Razstava bo odprta tudi še jutri ves dan. Pod z narodnimi zastavami okrašeno slika cesarjevo je napis „Slava pridelkom slovenskega kmeta“, in na precej veliki mizi je razvrščeno okoli 40 vrst, deloma res velikanskih grozdov. Imenujemo posebej „Beli Imperijal“ (J. C. Juvančič), „Kraljevina rudeča“ (L. Tavčar), „Kavčona črna“ (J. Balon), ki vzbujajo po svoji krasoti občno pozornost. Razstavo je obiskalo danes mnogobrojno občinstvo in več odličnih oseb, ter so se vsi izrazili jako pohvalno za nje prireditelja, g. J. C. Juvančiča, ki se je potrudil pokazati, kako so se v kratki dobi 6 let regenerirali opustošeni bizeljski vinogradi, in kako lepe sadove je rodila požrtvovalna delavnost slovenskih vinogradarjev. Naj bi tudi drugod posnemali vinogradniki vrle Bizeljskane, in kmalu bodo naši vinogradi zopet pridobili svoje nekdanje lice in rodili toli priljubljeno domačo kapljico. Treba je le vzpodbujati, in ravno to daje v obliki meri ta, akopram le v mali meri prirejena razstava, ki naj bi naša obilo posnemovalcev!

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Čudni nočni nemiri primerjajo se sedaj na Sv. Jakoba predmestju. Nekdo se vozi po večkrat na teden pozno v noči ali proti jutru po Žabjaku in po Zvezdarskih ulicah ter ima veselje s tem, da teče njegov veliki pes za vozom ter laja po mestu, da se razlega daleč na okoli. Najbrž si misli dotičnik, da je prebivalcem tega okraja lajanje v zabavo, da je prebivalstvo ravno tako spocito in sito, kakor on. Tudi bi bilo želeli, da bi izvoščki ne dirjali tako, ker je prebivalstvu še petres v spominu.

— (Premeten slepar.) Poročali smo o tatvinah trgovskega pomočnika Žitnika. Kakor se nam javlja iz Borovnice in iz Cerknice, vršile so se ondu v nekaj hišah preiskave, ker se je sumilo, da so dotičniki kupovali od Žitnika ukradeno blago.

— (Nesreča.) Povodom instalacije novega župnika so na Sirmci nekateri fantje streljali iz topičev. Jeden topičev se je prežgodaj izprežl in jednega fantov, Franca Kastrana, jako nevarno poškodoval. Ranjenca so prenesli v dež bolnico.

— (Samomor.) Dne 18. t. m. obesil se je posestnik Franc Podmiljšak iz Petelinka v kamniškem okraju. Urok samomoru je neozdravljiva bolezen.

— (Požar.) V Drski, v novomeškem političnem okraju, je 18. t. m. pogorel kozolec posestnika Franca Pintarja iz Kandije. Škoda se cení na 2000 glđ. Užgal je šestletni Alojzij Lakšič iz Dške, kateri se je igral z žveplenkami.

— (Nesreča v premogokopu.) V noči od 20. na 21. dan t. m. je v tibovelskem premogokopu ponesrečil rudniški praktikant Franc Eichelter. Padla mu je neka stvar na glavo in ga tako pobila, da je nekaj ur potem umrl.

— (Nemška nesramnost.) „Marburger Zeitung“ javlja, da se mislijo v Mariboru nastaniti slovenski odvetniki dr. Glaser, dr. Brumen in dr. Pipuš, ter svrati te gospode, naj se nikar ne predrznej, delovati za slovenstvo, češ, da tega Nemci na noben način ne bodo trpeli. Nasprotno pričakujemo Slovenci, da se bodo rešeni gospodje, ako se kateri izmed njih naseli v Mariboru, prav krepko zavzeli za slovensko stvar in z živo agitacijo obudili demagože slovenstvo v Mariboru na delo, ne meneč se za to, je li Nemcem to všeč ali ne. Mariborski Nemci naj ne bodo nikar preveč glasni, saj vidijo sami, da bi morali zmrzniti, ako bi jih okoličanski Slovenci ne živeli. „Marburger Zeitung“ pa bi svetovali, naj ne bo preveč preširna, saj se lahko prej kakor si misli zgodi, da bo morala biti mirna in penziha.

— (Iz Vitanja) se poroča: Popihal jo je jeden najnesramnejših mej tukajšnjimi nemškimi kulturonošci, trgovci in krčmar Slinker, „nemški“ šolski svetovalec, kontrolor nemškega „Vorschuss vereina“ in nemški obč. pisar v slovenskem Brezu. Slinkerjev konkurs je mnoge močno oškodoval; kam je Slinker pobegnil, se še ne ve.

— (Samo nemški!) Čitamo v „Naši Slogi“: Ni dovolj muke, da nas domači občinski, deželni in

c. kr. uradi trpiščijo z italijanskimi dopisi in tiskovinami, ampak začeli so nas c. kr. uradi pitati tudi z nemškimi dopisi. Jeden naš kmet, ki ne zna niti italijanski a še manj nemški, je imel s finančno oblastjo neke opravke radi kuhanja žganja. Stvar je prišla celo pred višje pristojbniško sodišče v Gradci, katero je o stvari izreklo sodbo. Rečeno sodišče je to sodbo pričbilo našemu kmetu v nemškem jeziku. Sromak je iskal tu in tam človeka, da mu raztolmači ta spis, a videč, da ga ne dobi, domislil si, da stori najbolje, ako pošlje spis nazaj in stori je to s hrvatskim dopisom. R. d. vedni smo, kaj stori zdaj ono sodišče in bo li tudi v bodoče hrvatskemu in slovenskemu ljudstvu dopisovalo nemški. Prijavljajoč goremo vest kot ilustracijo neznosnih razmer, priporočamo gg. drž. poslancom, naj vprašajo g. finančnega ministra, dali on to predpisuje, dopušča ali odobrava.

— (Prva gimnazijalka na Primorskem.) Rodoljubni hrvatski zdravnik v Trstu, gospod dr. Mandić, vpisal je te dni svojo hčerko Mileno v prvi razred državne gimnazije v Trstu.

* (Strašna nesreča v reški luki.) O popotni parnika „Ika“, ki se je v torek zvečer, zavivši v reško luko, z vso silo zaletel v angleški parnik „Tyria“, se poročajo sedaj posameznosti. „Tyria“ je velik modern parnik, dočim je bila „Ika“ star, skoraj neraben, k večjemu 100 ljudi sprejemajoč parnik. „Tyria“ je zapustila luko počasi, brez para, „Ika“ pa je priplavala s polnim parom in v največjem dru. Ko je kapitan „Ike“ videl nevarnost, ni ustavil parnika, ampak je hotel „Tyrio“ pred nesom prebiti. To pa se „Iki“ ni posrečilo, kajti „Tyria“, vzlic temu, da je angleški kapitan ustavljal parnikov tek, se je zadržal v „Iko“. „Ika“ se je vlekla še 50 m naprej, nakrat se je dvignil njen sprednji konec v zrak, in v jedni minuti se je pogreznil parnik v 60 m globoko morje. Na „Iki“ so bili vseučilišni profesor Kopalik, 3 duhovniki, neka gospa, nekaj otrok, večinoma pa hrvatski kmetje. Vseh skupaj je bilo okoli 50 ljudi na parniku. Rešili so jih samo 20. Ko se je parnik potapljaj, vpili so nesrečni ljudje toli strašno, da so slišali klice na obrežju. Angleški parnik ni baje prav nič pomagal pri reševanju ljudi, nego je odjadral svojo pot. Dosej še ni dognano, koliko oseb se je pri katastrofi parnika „Ike“ potopilo, pač pa se misli, da priinese morje dotičnike tekom današnjega in jutrišnjega dne na kopno. Preiskava o vzroku katastrofe je dognala, da zadena kriva kapitana ponesrečenega parnika „Ika“, kateri se še vedno nahaja v zaporu. Kapitan je v čigled preteče nevarnosti dal take nerodne ukaze, da se katastrofa ni dala preprečiti.

* (Nemiri na Hrvatskem.) Poroča se: V Sienici se je mej pravoslavnim prebivalstvom raznesla vest, da se na cerkvi razobesi madjarska zastava v znak, da mora potem tekom dveh ur vse prebivalstvo prestopiti h katoliški veri. Prebivalstvo je mislilo, da je uradna komisija, ki je prišla v vas, prinesla dotično zastavo. Napadlo je komisijo, sestoječo iz ravnateljca zemljiške knjige Čojanoviča, okr. predstojnika Brozovića in inženjerja Djakovića, in vse tri uradnike ubilo. V Perni so ljudje streljali na orožnike. Ti so seveda tudi streljali in jednega moškega ubili, jedno žensko pa ranili. Vlada je odposlala vojaštvo na lice mesta, da na pravi red.

* (Ponižen mož.) Pomiloščeni posl. Szajer je prišel včeraj v poslansko zbornico, pa je dvorano hitro zapustil, ker so mu prijatelji povedali, da še ni definitivno dognano, jeli vsoled pomiloščenja razveljavljen tudi pravni nasledek njegove obsodbe, po kateri je namreč svoj mandat izgubil. Mej sejo sta to stvar vredila pravosodni minister gref Gleispach in predsednik dr. Kathrein za Szajerja ugodno. Szajer je po seji počakal Jaworskega in mu hvaležao poljubil roko, na kar mu je Jaworski svetoval naj se poboljša in naj bo pokoren poljskemu klubu.

* (Kdaj se dekleta može?) Pri raznih narodih so dekleta v raznih dobah godna za možite. Avstrijanka in Nemka se može večina med 18 in 20 letom; Španke in Grkinje se može od 14. leta nadalje, ciganke so često z 12 letom že matere, tudi ogerske Rusinke se včasih može z 12. letom. V Švediji so prežgodaje možitve prepovedane; samo Laponke se smejo možiti v 17 letu. V Franciji se je smelo včasih omožiti 13letno dekle, toda Napoleon I. je povišal rok na 15. V Angliji je dovoljen zakon med 12letno punico in 14letnim dečkom. Pri Indijancih je najti že 10letne matere, v Kokinkini se more dekletu udati celo že v — 7. letu. Tudi Turkinje se može še otročje. V Madrasu pa je 16letna devojka že — „stara baba“. Seveda ženska navadno tolikanj hitreje postari, kolikor prej se omoži.

Darila

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Zora Kupljen v Črnomlju 3 krome 60 vin. nabrane v veseli družbi pri „Štemburju“. — G. N. N. za izgovorjene taje besede 110 vinarjev. — Skupaj 4 krome 70 vinarjev. — Žvelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 24. septembra. V današnji seji poslanske zbornice začeli so Nemci obstrukcijo na celi črti in z vso ljutostjo. Najprej je pojasnil predsednik Kathrein afero posl. Szajerja. Rekel je, da po mnenji pravosodnega ministra Szajer ni izgubil mandata, in da je tudi predsedstvo tega mnenja. Potem se je začelo glasovanje po imenih o raznih predlogih, katere so stavili obstrukcionisti, da preprečijo vsako posvetovanje o točkah dnevnega reda. Gross je predlagal, naj se zapiše v zapisnik, da je bil v včerajšnji seji, ko se je vršila volitev predsednika, tak hrup v zbornici, da levica ni vedela, kaj se godi, in je zahteval, naj se o njegovom predlogu glasuje po imenih. Predlog je bil odklonjen in isto tako predlog Russov, naj se začne debata o tem, da novo zasedanje drž. zbora ni bilo otvorjeno s prestolnim govorom ali cesarskim sporočilom, kar je po sodbi obstrukcionistov protustavno.

Dunaj 24. septembra. Posl. Bulat je sprožil predlog, naj se desnica organizuje tako glede programa, kakor glede statuta. Desničarski klubi so se izrekli za Bulatov predlog in se vrše sedaj dotični dogovori.

Dunaj 24. septembra. V parlamentarnih krogih se govori, da misli vlada zasedanje drž. zbora preložiti že tekom prihodnjih dnij, morda koj potem, ko se izvrši volitev delegacije.

Dunaj 24. septembra. „Eisenbahnblatt“ javlja, da se je glede gradbe železnice čez Ture že doseglo porazumljenje o vseh točkah, razen o dveh, namreč, do kdaj naj se proga dogradi, in je li gradnja Bohinjske proge začeti ob istem času, kakor progo čez Ture, ali kasneje.

Atene 24. septembra. Razburjenost radi mirovne pogodbe narašča vedno bolj. Listi agitujejo za to, naj parlament pogodbo odkloni, pa če bi tudi prišlo do nove vojne. Izjava Muravljeva, da se velesile več ne bodo vtikale v grško-turško razmerje, ni tu naredila nobene utisa.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) XIX. Zbornični svetnik Karol Lackmann utemeljuje sledeči kot nujno spoznanje predlog: Častita zbornica sporoči vis. c. kr. finančnemu ministertvu o nedostatkih, ki zadevajo menični promet z inozemstvom in prosi vzajemno z vsemi sestrskimi zbornicami za blagohotno od pomoč, eventualno na ta način, da bi se v krajih, kjer ni c. kr. davkarij, pooblastili poštni uradi, da sneo prepečtiti znamke na inozemskih čekih in menicah. Pri inozemskih čekih in menicah, ki se v inozemstvu izplačujejo, se plačuje za vsakih 100 gl. menične svote pristojbino dveh krajcarjev. Po obito ječih predpisih mora imeti vsak v inozemstvu izdan ček ali menica pod zadajo inozemsko nahrbtnico potrebni kolek in mora c. kr. davkarija uradno prepečatiti, predao sploh more imetitelj menice z isto razpolagati, inče zapade menca strogim pristojbanskim kaznim in se v inozemstvu ne more prodati (negocirati). Vsoled te določbe trpé vse firme, ki občujejo z inozemstvom; skoro trdosrčna pa je ista za take firme, ki mnogokrat občujejo z inozemstvom in ni na njih bivališči nobena davkarja. Dotična tvrdka niti ne more razpolagati s čeki ali menicami, ki so došle iz inozemstva, temveč jih mora poslati v priporočenem pismu k mnogokrat več kilometrov oddaljeni davkariji in se zbog prepečatenja menice — katera mnogokrat zahteva le malo novcev za kolek — za priporočeno pismo tja in nazaj, mora potrositi 30 kr. poštnine. To še ni najhuje pri stvari, temveč mnogo neprijetnejše je, da pri takm prepečatenju čeka ali menice po ces. kr. davkariji preteče tri dni, predao menica ali ček prepečatenja dospe zopet nazaj in se lahko z vrednostjo razpolaga. Nekoliko prej se dobi prepečatenje menice ali ček, ako se pošlje uradnika z isto k c. kr. davkariji, kar vsekakor tudi zahteva mnogoveč stroškov in časa. Pri kratkih menicah je mnogokrat vsled zakasnitve nevarnost oškodbe, kar proizvodi uradno prepečatenje, vedno je pa zelo neprijetno, ako se ne more takoj razpolagati z došlimi inozemskimi menicami. Na Gorenjskem je mnogo industrijskih krajev, kateri občujejo živahno z inozemstvom: Bela Peč, Dovje, Kropa, Kamna Gorica, Železniki, Javornik, posebej Jesenica. Ti so zelo oddaljeni od c. kr. davkarije, in ker ne morejo razpolagati z inozemskimi čeki in menicami prej nego so prepečateni, kar stane mnogo časa in truda, poleg tega so pa menične kazni zelo visoke; vsled tega dopuščejo ta industrijska podjetja, da nslagajo inozemski naročniki računske zneske pri bankah v inozemstvu, vsled česar je oškodovan domači

bančni promet, poleg tega pa provzročila to izdati mnogo več stroškov, katere pa rajši trpe, kakor bi se pa izpostavljali sitnosti domačega prepečenja. Na podlagi teh izjav priporoča predlagatelj svoj predlog. — Zbornica vzprejme predlog soglasno. (Konec prih.)

— Državne železnice. Doseganje imenovanje na prgi Scheibauhl Kerhof ležeče postaje Freiland se v 1. oktobrom t. l. premeni v Türitz.

Velik dobiček v gospodinjstvu imaš, ako rabiš pristno sladno kavo. Zasluga trdke Kathreiner je, da je vpeljala s popularno „Kneippovo kavo“, ki je slavna po vsem svetu, pristno sladno kavo, ki ima vsled svoje posebne prireditve okus bobove kave ter je radi tega tako zelo priljubljena. Vsakdo se Kneippove kave naglo privadi ter jo pije čisto ali pa kot primes bobovi kavi. Nobena gospodinja naj zato ne zamudi, čim preje upeljati to zdravstveno nedosežno in po okusu izvrstno kavo. Ker pa je v trgovini mnogo sleparskih, iz dobičkaželjnosti izvirajočih posnetkov Kneippove kave, svarimo vsakogar, naj bode pazen, kadar kupuje. Zahtevati je torej izrečno vselej Kathreinerjevo sladno kavo v originalnih ovojih s sliko župnika Kneippa in s podpisom Kathreinerja. Vsako drugo znamko ali odprto prodajano kavo treba zavrniti. Hudobneži lažejo, da se po Kneippovi smrti ne fabrikuje več pristna sladna kava, nego da je stopil na njeno mesto neki drugi fabrikat. Naj se ne pusti nihče varati s temi lažmi, kajti Kathreinerjeva trdka si je pridobila za vse čase pravico, da postavlja rajncega g. prelata Kneippa ime in sliko kot znamko na jedino pristno sladno kavo, katero bo v isti izvrstnosti izdeljevala tudi poslej. (1188—4)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Franca Palmeta v Dolu premičnine, cenjene 1256 gld. 61 kr., dne 27. septembra in 11. oktobra na Brdu.

Janeza Stegu zemljišče v Vel. Brdu, cenjeno 970 gld. in 755 gld., dne 27. septembra in 23. oktobra v Se. ožegah. Jakoba Franka zemljišče v Hrašah; Jožefa Počkaja zemljišče v Postojini in Ivane Korenčan zapuščina v Mrzlem polju, vsa tri prvikat dne 28. septembra v Postojini.

Jurija Samse zemljišče v Gori, cenjeno 1790 gld., dne 28. septembra in 26. oktobra v Ribnici.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 21. septembra: France Vadnov, gostač, 58 let, pljučnica. — Tomaž Ferkov, vrtnar, 56 let,

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

September	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	738.3	13.1	sl. jug	skoro jas.	
24.	7. zjutraj	742.6	8.1	sl. svzh.	skoro jas.	0.2
	2. popol.	742.3	21.4	sr. jzah.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 12.9°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. septembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	95	"
Avstrijska zlata renta	123	"	90	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	65	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	30	"
Avstro-ogerske bančne delnice	943	"	—	"
Kreditne delnice	356	"	25	"
London vista	119	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	70	"
20 mark	11	"	73	"
20 frankov	9	"	52	"
Italijanski bankovci	45	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dne 23. septembra 1897.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	159	gld.	—	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189	"	50	"
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	75	"
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	"	70	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	438	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27 3/4	"

Ivana Gregorec, rojena Lebar, javi vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je Vsemogočni njenega preljubljenega so-proga, gospoda

Josipa Gregorca

privatnega uradnika v Ljubljani

dne 23. septembra 1897 ob 8. uri zvečer, v 68. letu njegove starosti, po dolgi in hudi bolezni poklical k sebi v boljše življenje.

Zemeljski ostanki predragega rajncega bodo v soboto, dne 25. t. m., ob 5. uri popoldne prenešeni na pokopališče k sv. Krištofu, ondi blagoslovljeni in potem v lastno rakev položeni k večnemu pokopu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani.

Dragoga rajncega priporočam v blag spomin in molitev. (1450)

V Ljubljani, dne 24. septembra 1897.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Izredni občni zbor

dne 6. oktobra 1897. leta

zvečer ob 8. uri (1442—2)

v pevski dvorani „Glasbenega doma“ v Vegovi ulici.

Dnevni red:

Edina točka: Finančne operacije.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.). (962-218)

Proga iz Trbiča.
Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; obojni vlak v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezern, Inmost, Brezova, Gurk, Genove, Paris, obojni vlak v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj obojni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; obojni vlak v Solnograd, obojni vlak v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francova varo, Karlova varo, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. popoldne obojni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Solnograd, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne obojni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno obojni vlak v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezern, Inmost, Brezova, Gurk, Genove, Paris; obojni vlak v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francova varo, Karlova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 39 min. popoldne obojni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 40 min. zvečer obojni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.
Ob 6. uri 16 min. zjutraj obojni vlak. — Ob 12. uri 55 min. po popoldne obojni vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer obojni vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.
Ob 5. uri 52 min. zjutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansee, Pariza, Genove, Gurka, Brezova, Inmost, Zella ob jezern, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj obojni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 30 min. popoldne obojni vlak Dunaj via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genove, Gurka, Brezova, Inmost, Zella ob jezern, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer obojni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovice, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer obojni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj obojni vlak. — Ob 2. uri 32 min. po popoldne obojni vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer obojni vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.
Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 8. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.
Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prodajalnica

v kateri se izvršuje trgovina z mešanim blagom že nad 30 let, odda se takoj v najem

Natančnejša pojasnila daje lastnik France Kos v Idriji. (1432—2)

Učenca

v trgovino z mešanim blagom vzprejme takoj

Friderik Skušek, trgovec v Metliki. (1449—1)

Porabljen

(1438—2)

KLAVIR

se kupi za 60 gld. v Tschinkel-novi tovarni v Ljubljani.

Vzprejme se takoj

14—15 letni deček

sin poštenih starišev in tudi krepak, ki je dovršil vsaj 4. razred ljudske šole, kot učenec pri trdki Štefan Lapajne, trgovina z domačimi pridelki in specerijskim blagom v Idriji. (1440—2)

Posestvo

v Kresniškem Vrhu, obstoječe iz lesene hiše, hrama, hleva, poda, kozolca, svinjaka, potem pašnika, 3 njiv in 4 parcel hoste srednje vrste, na lepem prostoru — kupna cena 3200 gld — prodaja Jože Jeltnikar, gruntni posestnik v Kresniškem Vrhu št. 22. (1451—1)

Diurnist

nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi zmožen in v kazenskih agendah nekoliko izurjen, vzprejme se 1. ali tudi 15. oktobra 1897 pri tem sodišču za mesečno plačo 30 gld.

C. kr. okrajno sodišče v Sevnici

dne 21. septembra 1897.

C. kr. dež. sodnije svetnik:

(1439—3) Cajnkarc.

Občinski tajnik

zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi ter s spričevali, da ima sposobnost resno upravljati občinski urad, se vsprejme v službo pri podpisnem županstvu s 1. oktobrom t. l., če pa ne bi bilo mogoče do tistokrat, po dogovoru.

Občina plača 400 gld. in posranski zaslužek 100 gld., ob enem bi moral prevzeti tudi knjigovodstvo posojilnice z letno plačo 100 gld., v prihodnje se bode zadnja povišala.

Pismene prošnje s priloženimi spričevali pošiljajo naj se do 1. oktobra t. l. županstvu v Loškem potoku, pošta Travnik pri Rakeku.

Županstvo Loški potok

pošta Travnik pri Rakeku.

J. Bartol

(1419—3) župan.

Hrib, dne 17. septembra 1897.

Preselitev trgovine.

S tem javljam spoštovanim p. n. odjemalcem, da sem se s svojo

trgovino suknenega, platnenega in modnega blaga in konfekcij za gospe preselil

— v Špitalske ulice št. 7 —

in da sem svojo zalogo s povsem novim blagom najbogateje popolnil.

Priporočujoč se najbolje za mnogobrojno udeležbo, beležim z velespoštovanjem

„Pri Tončku“. Anton Schuster „Pri Tončku“.